

Layihənin istiqaməti:
“İctimai və dövlət maraqlarının müdafiəsi”

Onun taleyinə gerçəkdən çoxsaylı ilkler yazılıb. Bu titulları qazanmaq şərəf olduğu qədər də çətin, dövrü üçün məsuliyyətli və riskli idi. Söhbət adı uzun illərdən bəri dillər əzbərinə çevrilmiş, özündən sonra böyük və davamlı bir ənənənin əsasını qoymuş Həsən bəy Zərdabidən gedir.

XIX əsrin II yarısı-XX əsrin əvvəllərində yaşayıb yaratmış Azərbaycan milli mətbuatının banisi, çoxcəhətli fəaliyyətinə görə diqqəti celb edən maarifçi, filosof, publisist və pedaqoq Həsən bəy Zərdabı eyni zamanda Azərbaycanın ilk təbiətşunas alımıdır.

Həsən bəy Zərdabı (Melikov) Azərbaycanın görkəmli ziyanı, Moskva Universitetini namizədlik diplomu ilə bitirən ilk müsəlman məzunu, Azərbaycanın ilk universitet təhsili və Bakı Gimnaziyasının ilk müsəlman müəllimi, islam dünyasının ilk təbiətşunas alımı, tekce Azərbaycanda deyil, bütün müsəlman Şərqində islam xeyriyyəcilik hərəkatının banisi ("Cəmiyyəti-Xeyriyyə", 1872), hələ 1873-cü ildə öz şagirdləri ilə birlikdə Bakıda Azərbaycan dilində ilk teatr tamaşası göstərən mədəniyyət xadimi, Azərbaycan metbuatının banisi və Rusiyada ilk turkdilli qəzet - "Əkinçi"nin naşırı (1875), Azərbaycanda ilk qızlar gimnaziyasının açılmasının təşəbbüskarı və təşkilatçısı, Azərbaycan müəllimlərinin birinci qurultayının təşkilatçısı və qurultayın sədri (1906) olub.

Həsən bəy Zərdabı 1837-ci il iyunun 28-de Göyçay qəzasının Zərdab kəndində anadan olub. Texəllişünü də eله doğulduğu kənddən götürən Həsən bəy ilk təhsilini Azərbaycanda alıb. Daha sonra Tiflis Gimnaziyasına daxil olaraq, 1860-cı ildə orani müvəffeqiyətə bitirib. 1861-ci ildə Moskva Universitetinin Təbiətşunaslıq şöbəsinə imtahansız qəbul edilib. 1965-ci ildə Təbiət-riyaziyyat fakültəsini bitirən H.B.Zərdabiye universitetin Elmi Şurası nümunəvi əxlaqi və elə müvəffeqiyətinə görə elmlər namədi alımlı dərəcəsi verib. Oxuduğu müddətde tələbələr arasında xüsusi seçildiyinə və fakültəni elə qiyametlərle bitirdiyinə görə universitetdə saxlanılsa da, xalqına, milletinə xidmet etmək arzusu onun Azərbaycana dönməsinə səbəb olub. Bakıya gələrək burada orta məktəbdə təbiətdən rusca dərs deməyə başlayıb.

Şübəsiz ki, çoxşaxəli işlər gören Həsən bəyin millət və Vətən qarşısında en böyük xidməti milli mətbuatımızın əsasını qoymuğu "Əkinçi" qəzeti və onun meqsədönlü fealiyyəti ilə bağlıdır. Bu baredə dəfələrlə yazıldığında və deyildiyinə görə onun üzərində çox dayanmağa lüzum görmürük, ancaq qeyd etmək yerinə düşər ki, 1875-ci ilin 22 iyulundan 1877-ci ilin 29 sentyabrına qədər çapını davam etdirən "Əkinçi" ayda iki dəfə 300-400 tirajla (cəmi 56 nömrə) nəşr olunurdu. Burada içtimai-siyasi məsələlər yanaşı, elmi fikirlərə de geniş yer ayrılmışdı: qəzətə elmin müxtəlif sahələrinin əhatə edən bölgələr açılmışdı. Azərbaycanın işqli ziyanları ilə beraber, naşır özü də qəzətə maarifçilik ruhlu məqalələri ilə mütəmadi çıxış edirdi. "Əkinçi" bağlandıqdan sonra Həsən bəy yaradıcılıq fealiyyətini o dövrde mövcud olan digər nəşrlərdə davam etdirir. Belə ki, 1880-1890-ci illərdə naşırın Bakıda və Tiflis-də çıxan "Ziya", "Kəşkül", "Kaspi", "Novoye obozreniye" və s. qəzətlerde Azərbaycan və rus dillerində çoxlu elmi-kütłəvi məqalələri çap olunur. Qeyd etmək lazımdır ki, ölkəmizdə ilk təbiətşunas alım olan Həsən bəy Zərdabı 1875-ci ildə "Əkinçi" qəzətinin 1, 4, 8-ci, 1876-ci ildə 26-ci saylarında və 1899-cu il "Kaspi" qəzətinin 172-ci sayında tor-

ilk təbiətşunas alımımız

Həsən bəy Zərdabinin bu sahədəki fəaliyyəti də heyrətamız dərəcədə maraqlıdır

paqşunaslığın esas müddeaları və əkinçilik mədəniyyətindən ətraflı məlumatlar vermiş, torpağın xişla deyil, kotanla şumlanmasını təklif etmişdir.

Qeyd etdiyimiz kimi, ensiklopedik biliyə malik olan Həsən bəy biologiya, aqrokimya, baytarlıq, anatomiya, meyveçilik, coğrafiya, astronomiya, iqtisadiyyat, tibb və başqa sahələri əhatə edən elmi istiqamətlərə çoxlu məqalələr yazmışdır. Xüsusişlə qeyd etmək lazımdır ki, ekologianın fundamental sahələrindən biri olan torpaqşunaslıq elminin Azərbaycanda əsası Həsən bəy Zərdabı tərəfindən qoymulmuşdur. O, torpaqşunaslıq elminin banilərindən olan V.V.Dokuçayevdən 8 il əvvəl - 1875-1876-ci illərdə torpağın emələ gəlməsini izah etmiş və bu prosesdə dörd

Zərdabi insanın hayatında yaşlılığı və məşələrin əhəmiyyətini yüksək deyərləndirirdi. Azərbaycanın müasir ekoloji problemlərindən biri olan məşələrin qırılması heil XIX əsrin II yarısında naturalist filosofu narahat edirdi: "Vilayətimizin ab-havasının dəyişməsinə səbəb məşələrin azalması olduğundan gərek təzədən meşə salaq". Onun fikrincə, meşə sahələrinin və müxtəlif ağacaların azalması iqlimi qeyri-sabit edir, istidən soyuğa və əksinə keçidlər kəskin olur, qış meşəqqətli, qarsız, yayı boğanaq, quru edir, yağış az yağır, quraqlıq artır, buna görə yerdə artıq kuruyur, vaxtilə torpağı bütün il ərzində örtən otlar artıq qısa bir müddət ərzində meydana çıxır, qalan vaxtlarda isə çilpaq qalır, kuruyur. "Yanmış, adamsız Mu-

amilin - ana sükürün, bitki və canlı organizmlərin, iqlimin və insanın təsərrüfat fealiyyətinin rolunu göstərmişdir. Həsən bəy Zərdabı 1875-1877-ci illərdə rəhbərlik etdiyti "Əkinçi" qəzətindən 1899-1903-cü illərdə yazdığı "Torpaq, su və hava" əsərində torpaqşunaslıq, Azərbaycan torpaqları, onların münbətiyyinin artırılması və su təminatı haqqında qiyamətli fikirlər söyləmişdir. O, torpağı təbii sərvət kimi qiyamətləndirmiş, ona bol kənd təsərrüfatı məhsullarının mənbəyi kimi baxmış, torpaqdakı bəzi duzların bitki üçün zəruri olması ilə bərabər, zərərlə duzlarla zəngin torpağı "sonar torpaqlar" adlandırmışdır. Torpağın keyfiyyətini tərkibinə görə (mineral duzlar, mikroelementlər, cürəntlüdərəcəsi) elmi seviyyədə izah etmiş, torpaq mələğələmə prosesində bir sıra amillərin rolunu düzgün qiyamətləndirmişdir. Həsən bəy Zərdabı kənd təsərrüfatının müxtəlif sahələrini əhatə edən bir sıra elmi-kütłəvi məqale nəşr etdirmişdir ki, onların çoxu bu gün de öz aktuallığını saxlayır.

Zərdabiyə görə, canlı və cansız təbiətdə qarşılıqlı əlaqə və asılılıq mövcuddur. "Təbəddülatlı həvəyyənin heyvanlarda hiss olunması" adlı məqaləsində o, mühitin müxtəlif amillərinin canlılara təsirində bəhs edərək yazırı: "Organizm uzun müddət yaşıdığını mühit şəraitinə - temperatur, rütubət, iqlim və s. kimi amillərin təsirinə alışır, onda bəs verən dəyişiklikləri duya bilir".

Həsən bəy Zərdabı "Kaspi" qəzətində (1900-cu il, N 21) nəşr etdiyi "İnsanın həyatında işləq" adlı məqaləsində yazar: "Güneş işığı, təmiz hava və təmiz su - bunlar həmin amillərdir ki, onsur Yer üzərində həyat olma bilməz, həm də bunlar təbiətin sağlamlaşdırıcı qüvvələrdir". Canlılar üçün vacib olan bu amillərin əhəmiyyətini qabarlıq təsvir edən Zərdabı bitkilərin və digər canlıların işıqsız inkişaf edə bilmediyini göstərmək yanaşı, qeyd edir ki, rüşeymin inkişafı, heyvanın böyüyüşü məhz işığın təsiri ilə mümkündür. O, həmçinin güneş spektrinin müalicəvi xassasından bəhs edib.

mil, Kürdəmir çöllərində məşələrə böyük ehtiyac vardır. Hətta nabələd adam da başa düşər ki, burda iqlimi yaxşılaşdırmaq, torpağı rütubətləşdirmək və sair üçün meşə salınması ne qədər yaxşı olardı". O, iqlim dəyişilmələri, xüsusişlə havaların kəskin istiləşməsinə səbəb kimi məşələrin sürətə azalmasına göstərmişdir. Bununla əlaqədar Bakı şəhərinin yaşıllaşdırılması və bölgələrdə yeni məşələrin salınması bərədə təkliflər vermişdir.

Zərdabı əsərlərində daim təbiət sirlərinin öyrənilməsini təbliğ etmiş, insanları təbiətdən ibret almağa çağırmışdır: "Təbiət ele bir xəzinədir ki, burda insanlar üçün nə qədər istəsən, ibretəmiz və faydalı şeylər vardır". O, təbiətə nankor münasibəti pisləyərək, bunu yırtıcılıq adlandırdı: "Mədəniyyətsiz adam bir yırtıcı kimi təbietin verdiyi nemətləri məhv edir və sonra oturub acı göz yaşları axıdır".

Zərdabı zoologiyaya aid məqalələrində heyvanların bioekoloji xüsusiyyətlərini elmi baxımdan düzgün izah etmiş, ətraflı məlumat vermişdir. O, zoologiyaya dair yazdığı məqalələrinin birində süni balıq yetişdirme məsələsinə toxunaraq, bu üsulla "balıqdan məhrum olan çaylarımızın süni artırılan balıqlarla və onların nəsillərile yenidən dolacağı vaxtin çox da uzaq olmadığını" deməkə təbiət sərvətlərin tükenməsindən narahatlığını bildirmiştir.

Talan edilən təbii nemətlərə balıq sərvətinin də daxil edən Zərdabı sularımızda balıqların ildən-ila azalmasını qeyd edərək, bunun səbəbini ovun rasional tətbiq edilməməsində görür.

Zərdabının elmi ərsləndə biologiya və kənd təsərrüfatı, o cümlədən ətraf mühitə münasibəti başlıca yer tutur. Təsadüfi deyildir ki, naşırı olduğu "Əkinçi" qəzətində açığı "Elmi xəberlər" bölümündə elm və texnikanın, xüsusən də təbiətşunaslığın əldə etdiyi nüfuzlu xəberlər, "Əkin və ziraət xəberləri" bölümündə isə əkinçilik və maldarlığın inkişaf etdirilməsinə, kənd təsərrüfatı məhsullar-

rının artırılmasına, bitkilerin becerilməsi və zərərvericilərdən qorunmasına, kənd təsərrüfatı alətlərinin yaxşılaşdırılmasına və təkmiləşdirilməsinə dair ardıcıl məqalələr dərc olunurdu. Bundan başqa, onun "Həyat", "Kaspi" qəzətlərində, "Dəbistan" jurnalında, "Məktəb" məcmuəsində çap etdiyi elmi-kütłəvi məqalələrin bir çoxu məhz ətraf mühitin öyrənilməsi, təbliği və qorunması ilə bağlı olmuşdur.

Oeyd etmək lazımdır ki, Həsən bəy həmdə Azərbaycanda ilk darvinçi-təkamülçü alım kimi tanınır. Onun təkamül təlimi ilə bağlı "Tabii seçmə" və "İnsanın mənşəyi" adlı məqalələri bu gün də aktuallığını saxlayır. Azərbaycanda materialist təbiətşunaslığın əsasını qoymuş, üzvi aləmə uzun süren tarixi inkişafın məhsulu kimi baxmış və bu prosesdə təbii seçmənin yaradıcı roluna düzgün qiymət vermişdir. O, məhz buna görə, Ç.Darvinin ardıcılardan biri kimi tanınmışdır. Zərdabı kainatda əbədi hərəkət və dəyişkənlilik fikrinə qəbul etmiş, insanın təbiəti dərk və onu özüne tabe etmək qürətini malik olduğunu göstərmişdir. O, varlıq anlayışına qeyri-üzvi təbiətə yanaşı, üzvi təbiəti və onun yüksək forması olan insanı da daxil edirdi. Zərdabiye görə, təbiət "öz varlığında" əzəldir, əbədi xəzinədir".

Ümümilikdə Həsən Bəy Zərdabinin elmi-ekoloji fikirləri onun təbiətə aid "Torpaq, su və hava", "Quyruq doğdu, çile çıxdı", "Qan ne tövə bedəndə dövr edir", "Xörək yemək, su içmək", "Nefes almaq", "İnsan bədəninin hissəleri", "Həvəsi - xəmse", "İnsanın doğub töreməyi" və s. kimi əsərlərində əksini tapıb. Qeyd edək ki, alımın "Torpaq, su və hava" əsərləri kitab şəklində "Kiiev islam tələbələri nəşriyyatı heyəti" tərəfindən 1912-ci ildə nəşr edilib. 72 səhifədən ibarət olan bu əsər kimya, geologiya, coğrafiya, mineraloziya, astronomiya və paleontologiyadan bəhs edir. "Kiiev islam tələbələri nəşriyyatı heyəti" tərəfindən çap olunan "Gigiyena" adlı başqa bir əsərində isə alım həyat tərzi ilə əlaqədar tibbi məsləhətlər verir, düzgün qidalanmanın vacibliyini bildirir, əhalinin sağlamlığına yönəlmış digər gigiyenik tələbələr haqqında məlumatları çatdırır.

Göründüyü kimi, ətraf mühitin müxtəlif problemlərinə münasibət bildirərək çoxlu sayda qiyamətli fikir söyləyən Zərdabı təbiətə bağlı elə bir sahə yoxdur ki, ora müdaxilə etməsin. Onun bütün ideya və fikirləri elminə cəhətdən əsaslandırılırla, çox haldə praktikaya söylenirdi.

Azərbaycan naminə ömrünü şam təkəridən böyük vətəndaş ziyanı, maarifperver, təbiətşunas alım, filosof, içtimai xadim, milli mətbuatımızın qurucusu, eyni təqvim gündündə təvəllüd tapan (28 iyun 1837) və vəfat edən (28 noyabr 1907) Həsən bəy Zərdabinin xatirəsi xalqımızın qəlbində yaşayır və unudulmur. Onun tədqiqat və tövsiyyə xarakterli elmi yaradıcılığı daim Azərbaycan elminin diqqət mərkəzində olub. Maarifperver və təbiətşunas alımın adına mükafat təsis edilmiş, yaradıcılıq fəaliyyəti dəfələrlə təqdiqata cəlb olunmuş, haqqında çoxşaxəli elmi məqalələr və monoqrafiyalar, dissertasiyalar (F.Fərzelibəyov, M.Axundov, X.Həsənov, F.Qasımov, Z.Məmmədov, İ.Rüstəmov, Q.Mustafayev və A.Məmmədov və b.) yazılmışdır. Doğru olaraq, Azərbaycan Təbiət Tarixi Muzeyine və Gəncə Pedaqoji İnstitutuna Həsən bəy Zərdabinin adı verilib.

Yusif DİRİLİ

Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Kütləvi İnförmasiya Vəsiatçalarının İnkışafına Dövlət Dəstəyi Fondunın maliyyəsi **əsasında hazırlanıb.**